

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115208329
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1115208329.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: MOKAS, a.s., Selešťany 69, 991 06 Záhorce, IČO: 36 006 718, zastúpený: Mgr. Dávid Štefanka, advokát, Povožnícka 18, 841 03 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovíčov 12, 812 66 Bratislava, IČO: 00 156 621, o zaplatenie 243.201,51 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/73/2015-122 zo dňa 14. decembra 2020, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/73/2015-122 zo dňa 14. decembra 2020 p o t v r d z u j e .

Žalovaný nemá proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 24.03.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 243.201,51 eur s príslušenstvom. V žalobe uviedol, že na základe výzvy na predkladanie žiadostí o nenávratný finančný príspevok z programu rozvoja vidieka Slovenskej republiky 2007 - 2013, číslo výzvy 2010/PRV/17 podal Poľnohospodárskej platobnej agentúre (ďalej len „PPA“) žiadosť, ktorou ju požiadal o poskytnutie nenávratného finančného príspevku z Programu rozvoja vidieka Slovenskej republiky 2007 - 2013. PPA o žiadosti rozhodla rozhodnutím číslo 01585 zo 07.06.2010 tak, že žiadosť schválila. Následne rozhodnutím číslo 01585/1/P z 01.07.2011 PPA žiadosť neschválila a zrušila rozhodnutie číslo 01585 zo 07.06.2010. Dôvodom neschválenia bolo nepreukázanie podielu ročných tržieb z poľnohospodárskej prvovýroby na celkových tržbách vo výške minimálne 30 % za posledné uzatvorené účtovné obdobie pred podaním žiadosti o nenávratný finančný príspevok zo strany žiadateľa. Žalobca požiadal PPA žiadosťou z 24.08.2011 o preskúmanie rozhodnutia číslo 01585/1/P z 01.07.2011. Keďže PPA na žiadosť nereagovala, požiadal žalobca listom z 21.12.2011 Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti a o preverenie postupu PPA pri vybavovaní žiadosti o preskúmanie rozhodnutia číslo 01585/1/P. Ministerstvo listom číslo 3041/2011-KM zo 06.02.2012 skonštatovalo, že administratívne a formálne chyby žiadosti o nenávratný finančný príspevok boli zo strany žalobcu odstránené a požadované dokumenty doplnené, a preto dalo PPA podnet na opätovné posúdenie splnenia podmienok podpory pre žalobcu. Na základe podnetu ministerstva požiadal PPA žiadosťou číslo 400/79/2/2012 zo 17.02.2012 žalobcu o doloženie požadovaných dokladov za účelom opätovného posúdenia splnenia podmienok pre poskytnutie podpory. Žalobca požadované doklady doložil 22.02.2012. PPA v stanovisku číslo 400/79/2/2012, 400/1238/2012 z 05.03.2012 k dodatočne

doloženým dokladom k projektu 31TZV1001585 skonštatovala, že podiel ročných tržieb/príjmov z poľnohospodárskej prvovýroby za posledné uzatvorené účtovné obdobie pred podaním žiadosti o nenávratný finančný príspevok na celkových tržbách/príjmoch predstavuje 31,30 %. S poukazom na toto stanovisko žalobca považoval pôvodné rozhodnutie PPA číslo 01585/1/P z 01.07.2011 za nesprávne, pretože vychádza z nesprávnych skutkových zistení. Aj napriek tomu, že PPA začala na základe podnetu ministerstva zo 06.02.2012 opätovne konať, nedošlo ku skončeniu preskúmania rozhodnutia PPA číslo 01585/1/P z 01.07.2011. Žalobca preto podal výzvu na pokračovanie v konaní z 05.03.2013, ktorou požiadal o pokračovanie v konaní o preskúmaní rozhodnutia. PPA ostala aj napriek tejto výzve nečinná, a preto 24.06.2014 doručil žalobca ministerstvu sťažnosť na nečinnosť. Ministerstvo sťažnosť postúpilo PPA, ktorá ju 21.07.2014 vrátila, pretože sťažnosť smerovala proti vedúcemu orgánu verejnej správy, o čom bol žalobca vyzoomený listom z 25.07.2014. Poslednou informáciou zo strany ministerstva bolo oznámenie, že podanie nevybavili ako sťažnosť. Žalobca sa v nadväznosti na uvedené obrátil na ministerstvo so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Ministerstvo listom číslo Z33415/2014 z 29.12.2014 žalobcovi oznámilo, že jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nevyhovuje. Podľa žalobcu bolo konanie o preskúmaní rozhodnutia zo strany PPA začaté, a to konkrétne listom číslo 400/79/2/2012 zo 17.02.2012, doposiaľ ale nebolo ukončené. Keďže na základe rozhodnutia PPA zo 07.06.2010 bola poškodenému schválená žiadosť o nenávratný finančný príspevok v sume najviac 243.201,51 eur a samotná investícia žalobcu, ktorú by nerealizoval, keby vedel, že mu žiadosť bude dodatočne zamietnutá, túto sumu presiahla, tak škoda predstavuje sumu 243.201,51 eur. Nesprávnym úradným postupom je nečinnosť PPA. Podľa žalobcu tak boli splnené všetky podmienky, za splnenia ktorých štát zodpovedá za spôsobenú škodu.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe vzniesol námietku premlčania, pretože rozhodnutie PPA o neschválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok číslo 01585/1/P z 01.07.2011 bolo žalobcovi doručené 18.08.2011, ako aj námietku nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného. Doplnil, že PPA rozhodnutím číslo 01585 zo 07.06.2010 žiadosť žalobcu schválil, ale s podmienkou včasného a správneho doplnenia povinných príloh s upozornením, že po márnom uplynutí lehoty 60 dní od doručenia výzvy rozhodnutie stráca platnosť. Rozhodnutie obsahovalo poučenie o tom, že je konečné. PPA zaslala žalobcovi list číslo 001675/2010/ZV zo 14.05.2012 - výzvu na doplnenie žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku s poučením, že ak žiadosť nebude do 60 pracovných dní doplnená, bude z ďalšieho spracovania vylúčená. Ďalšia výzva z 05.08.2010 z dôvodu nekompletnosti podkladov bola žalobcovi doručená 17.08.2010. Obsahom výzvy bolo doručenie špecifikácie tržieb z predaja vlastných výrobkov a služieb za rok 2009, a to do 10 pracovných dní. Špecifikácia bola doplnená a PPA na základe kontroly zistila, že žalobca nepreukázal splnenie ročných tržieb z poľnohospodárskej prvovýroby na celkových tržbách vo výške minimálne 30 % za posledné účtovné obdobie pred podaním žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku. Na základe uvedeného PPA rozhodnutím číslo 01585/1/P z 01.07.2011 žiadosť žalobcu neschválila a rozhodnutie číslo 01585 zo 07.06.2010 zrušila s poučením, že rozhodnutie je konečné. Zdôraznil, že zákon neumožňuje PPA vykonať zmenu / opakované preskúmanie konečného rozhodnutia, a preto generálny riaditeľ PPA k preskúmaniu rozhodnutia číslo 01585/1/P z 01.07.2011 nepristúpil. Keďže rozhodnutie PPA je právoplatné a vykonateľné a nebolo doposiaľ zrušené, ani zmenené pre nezákonnosť príslušných orgánom, nie je podľa žalovaného možné uplatňovať náhradu škody.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1 písm. d), § 19 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len „zákon č. 528/2008 Z. z.“), § 25 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Ustálil, že žalovaný má pasívnu vecnú legitímáciu a nie je dôvod žalobu z tohto dôvodu zamietnuť. Z hľadiska procesnej ekonómie sa súd následne zaoberal dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania žalovaným. Poukázal na to, že poškodený sa dozvie o škode vtedy, ak sú mu známe skutkové okolnosti, z ktorých možno zistiť vznik škody (v predpokladanej výške) zakladajúcej jej uplatnenie v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.. V danom spore sa žalobca domáhal náhrady škody v sume 243.201,51 eur za nesprávny úradný postup PPA, ktorá podľa jeho tvrdení do dnešného dňa nevydala rozhodnutie. Keďže žalobca namieta nesprávny úradný postup PPA, rozhodujúci je okamih, kedy sa žalobca o škode dozvedel. Podľa súdu sa žalobca o škode dozvedel 09.08.2011, pretože v tento deň mu bolo doručené rozhodnutie číslo 01585/1/P z 01.07.2011 (podľa tvrdení žalovaného rozhodnutie bolo doručené 18.08.2011, ale podľa doručky založenej v administratívnom spise sa zásielka vrátila PPA 05.08.2011 s poznámkou „neprevzatá v odbernej lehote“, t.j. podľa § 25 ods. 2 v tom čase

účinného zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) sa písomnosť považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky za doručenu, ktorým PPA zamietla jeho žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku a zároveň zrušila rozhodnutie číslo 01585 zo 07.06.2010. Ako vyplynulo aj z výsluchu predsedu predstavenstva žalobcu, žalobca začal na základe rozhodnutia číslo 01585 zo 07.06.2010, ktorým mu bola schválená žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku, vykonávať rekonštrukčné práce. Preto, ak mu bolo následne doručené zamietavé rozhodnutie PPA, musel sa dozvedieť o škode okamihom jeho doručenia. Tento záver potvrdzuje, podľa súdu, aj tvrdenie predsedu predstavenstva žalobcu uvedené v rámci jeho výsluchu, že musel odpredať pôdu, aby mohli byť pracovníci stavby vyplatení. Z toho vyplýva, že tento postup bol logicky nútený zvoliť po doručení zamietajúceho rozhodnutia PPA. Inými slovami nebyť zamietajúceho rozhodnutia PPA, ku škode (odpredaju pôdy) by nedošlo. Súd sa preto nestotožnil s tvrdením žalobcu, že o škode sa dozvedel, až keď ostala PPA nečinná, pretože nečinnosť PPA je len subjektívne vnímaná žalobcom, keďže súdu nebolo predložené žiadne rozhodnutie oprávneného orgánu konštatujúce nečinnosť PPA. Dodal, že PPA v rozhodnutí číslo 01585 zo 07.06.2015 síce schválila žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku, ale to neznamená, že automaticky vznikol žalobcovi na sumu 243.201,51 eura nárok. V rozhodnutí sa totiž konštatuje, že podmienkou schválenia nenávratného finančného príspevku je včasné a správne doplnenie povinných príloh. Následne rozhodnutím číslo 01585/1/P z 01.07.2011 bolo pôvodné rozhodnutie zrušené a žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku neschválená z dôvodu nesplnenia kritéria spôsobilosti zo strany žiadateľa. V poučení PPA uviedla, že rozhodnutie je konečné. Zároveň podľa § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z. platí, že štatutárny orgán platobnej agentúry môže z vlastného podnetu alebo na podnet riadiaceho orgánu, alebo orgánu finančného riadenia preskúmať rozhodnutie o schválení žiadosti alebo rozhodnutie o neschválení žiadosti a vydať rozhodnutie o preskúmaní najneskôr do uzavretia zmluvy. Oprávnenie preskúmať rozhodnutie o schválení žiadosti alebo rozhodnutie o neschválení žiadosti zákon zveruje výlučne štatutárnemu orgánu PPA, t. j. generálnemu riaditeľovi. Ministerstvo síce v liste sp. zn. 3041/2011-KM zo 06.02.2012 dalo PPA podnet na opätovné posúdenie splnenia podmienok poskytnutia podpory, ale štatutárny orgán PPA tomuto podnetu vyhovieť nemusí (zákon používa slovo „môže“). Napokon v liste stanovisko k dodatočne doloženým dokladom k projektu 31TZV1001585 z 05.03.2012 konštatuje zamestnanec PPA podiel ročných tržieb/príjmov z poľnohospodárskej prvovýroby za posledné účtovné obdobie pred podaním žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku na celkových tržbách / príjmoch vo výške 31,30 %. Týmto sa ale konanie o preskúmanie nezačalo, keďže ustanovenie § 37 ods. 9 túto kompetenciu zveruje výlučne štatutárnemu orgánu PPA. Konštatoval, že žalobca majúci vedomosť o tom, že rozhodnutie číslo 01585/1/P z 01.07.2011 je konečné, nemohol mať legitímne očakávania opätovného preskúmania jeho žiadosti, a preto nemožno viazať začiatok subjektívnej premlčacej lehoty na žalobcom domnelú nečinnosť PPA. Ak sa teda žalobca dozvedel o škode v auguste 2011 a nárok uplatnil žalobou až 24.03.2015, je aj po zohľadnení lehoty predbežného prerokovania nároku, kedy lehota neplynie (žiadosť o predbežné prerokovanie zo 14.10.2014 bola ministerstvu doručená 21.10.2014), tento nárok celkom zjavne premlčaný. Z dôvodu, že žalovaný vzniesol námietku premlčania a súd vyhodnotil nárok žalobcu ako premlčaný, t.j. námietka je dôvodná, súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Z tohto dôvodu považoval za právne irelevantné zaoberať sa splnením jednotlivých podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalovaný mal v spore plný úspech, no keďže mu žiadne trovy nevznikli, súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Svoje podanie odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

Žalobca nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie o premlčaní jeho nároku. Zastával názor, že zložitejšia interpretácia právnej úpravy objektívnej a subjektívnej premlčacej lehoty práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci a začatia ich plynutia, mala za následok nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne rozhodnutie zo strany súdu prvej inštancie. Nesúhlasil s názorom súdu o začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty dňa 05.08.2011 z dôvodu, že podľa súdu sa žalobca už v daný deň dozvedel o škode vzniknutej nesprávnym úradným postupom. Mal za to, že z dôvodovej správy k zákonu č. 514/2003 Z. z. nemožno vyvodiť záver súdu o tom, že premlčacia lehota začala

plynúť v momente, keď malo byť žalobcovi doručené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti poskytnutie nenávratného finančného príspevku z 01.07.2020. Ďalej uviedol, že zákon priamo nedefinuje pojem nesprávny úradný postup. Z dôvodovej správy k zákonu č. 514/2003 vyplýva, že v rámci § 9 sa riešia tie prípady vzniku škôd, ktoré vznikli inou ako rozhodovacou činnosťou. Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé i na posúdení príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou, ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Ide teda o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a o starostlivé zváženie všetkých príčinných súvislostí. Priamo v dôvodovej správe je teda uvedené, že poškodený si v tomto neuplatňuje nárok na náhradu škody z dôvodu rozhodovacej činnosti, ale z dôvodu nesprávneho postupu ako celku. Aj z tohto dôvodu nesúhlasil, že premlčacia lehota v danom prípade začala plynúť v momente, kedy bolo žalobcovi doručené rozhodnutie PPA. Upozornil to, že predmetná žaloba sa netýka priamo rozhodnutia č. 01585/1/P zo dňa 01.07.2011. Predmetná žaloba nadväzuje na sled následných udalostí po vydaní tohto zamietavého rozhodnutia, a teda sa týka konania o preskúmanie rozhodnutia, ktoré sa začalo dňa 17.02.2012, preto žalobca nesúhlasil s právnym posúdením veci zo strany súdu, ktoré viedlo k zamietnutiu žaloby. Čo sa týka uplatnenia námietky premlčania zo strany žalovaného žalobca uviedol, že subjektívna lehota sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode - to znamená, nie o protiprávnom úkone či o škodovej udalosti. Dozvedieť sa o škode znamená, že poškodený subjekt sa dozvedel o majetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú je možné natoľko objektívne vyčíslieť v peniazoch, že je možné právo na jej náhradu dôvodne uplatniť na súde (rozsudok Krajského súdu Nitra z 14.10.2014, sp. zn. 26Co/19/2014). Poškodený už dňa 13.06.2012 požiadal PPA o preverenie, v akom štádiu sa nachádza predmetné konanie na jeho projekt, nakoľko PPA bola v danom konaní viac ako 3 mesiace nečinná, a to odo dňa 05.03.2012, kedy PPA vydala stanovisko k dodatočne doloženým dokladom k projektu 31TZV1001585, v ktorom skonštatovala, že z dokladov predložených žalobcom vyplýva, že podiel ročných príjmov z poľnohospodárskej prvovýroby za posledné uzatvorené účtovné obdobie pred podaním žiadosti zo strany žalobcu predstavuje 31,30 %, t. j. že žalobca spĺňa podmienku podielu ročných príjmov (pre ktorej údajné nesplnenie nebola jeho žiadosť schválená). Na predmetný list PPA žiadnym spôsobom nereagovala. Z toho dátumu jednoznačne vyplýva, že žalobca si uvedomoval vznik škody, akonáhle zostala PPA v danej veci nečinná. Žalobca trval na tom, že si uplatnil nárok v trojročnej subjektívnej lehote a zároveň desaťročná objektívna lehota ešte neuplynula. Vyjadril presvedčenie, že konanie v ktorom mu v zmysle žaloby bola spôsobená škoda nesprávnym úradným postupom PPA neskončilo rozhodnutím zo dňa 01.07.2011, nakoľko zo spisového materiálu k tomuto súdному konaniu jasne vyplýva, že PPA konala ešte aj v roku 2012. Okrem toho uviedol, že žalovaný nemohol schváliť jeho žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku v zmysle zákona č. 528/2008 Z. z. s podmienkou doloženia prílohy. V tejto súvislosti dal do pozornosti § 37 ods. 5 a ods. 6 uvedeného zákona. Žalobca teda nemohol dané konanie považovať za ukončené, nakoľko daným spôsobom ukončené byť v zmysle zákona nemohlo. Konanie pokračovalo ďalej a z dôvodu nesprávneho postupu PPA v tomto konaní, bola žalobcovi spôsobená škoda, ktorú si žalobca uplatnil na súde ešte pred uplynutím premlčacej doby. S ohľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a aby žalobcovi priznal náhradu trov tohto konania vo výške 100 %.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 12.01.2021. Žalovaný sa v plnom rozsahu pridržiaval svojej procesnej obrany a právnej argumentácie, ktorú uviedol vo svojich vyjadreniach a na pojednávaní pred súdom prvej inštancie, na základe ktorých navrhol žalobu ako oneskorene podanú, resp. ako nedôvodnú pre ďalšie vznesené námietky, zamietnuť. Mal za to, že súd prvej inštancie správne právne vec posúdil, dostatočne sa vysporiadal v odôvodnení rozsudku so všetkými námietkami sporových strán. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil napadnutý rozsudok. V prípade plného úspechu v súdnom spore navrhol zaviazat' žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania pre žalovaného vo výške 100 %.

4. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu dňa 28.01.2021, v ktorom sa pridržiaval svojich názorov prezentovaných v podanom odvolaní.

5. Ďalšie vyjadrenie nebolo podané.

6. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), preskúmal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade

s § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP oznámený na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok sp. zn. 27Cb/73/2015 zo dňa 14. decembra 2020 je potrebné potvrdiť ako vecne správny.

7. Podľa 19 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

8. Podľa § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva, štatutárny orgán platobnej agentúry môže z vlastného podnetu alebo na podnet riadiaceho orgánu, alebo orgánu finančného riadenia preskúmať rozhodnutie o schválení žiadosti alebo rozhodnutie o neschválení žiadosti a vydať rozhodnutie o preskúmaní najneskôr do uzavretia zmluvy. Konanie o preskúmaní rozhodnutia o neschválení žiadosti sa môže začať najneskôr do jedného roka odo dňa vydania rozhodnutia vydaného podľa odseku 4.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 27Cb/73/2015 zo dňa 14. decembra 2020, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalobca neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za následok zrušenie daného rozhodnutia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Na zdôraznenie správnosti napádaného rozhodnutia uvádza odvolací súd nasledovné:

12. V prejednávanej veci sa žalobca podanou žalobou domáha zaplata sumy 243.201,51 eur s príslušenstvom za nesprávny úradný postup Poľnohospodárskej platobnej agentúry (ďalej len „PPA“), ktorá nevydala rozhodnutie. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, keď dospel k záveru o dôvodnosti žalovaným vnesenej námietky premlčania vo vzťahu k nároku uplatnenému žalobcom. Žalobca s uvedeným nesúhlasil a odvolaním napadol rozhodnutie súdu prvej inštancie namietajúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), g), h) CSP. Žalobca trval na tom, že svoj nárok si podanou žalobou na súde uplatnil v rámci subjektívnej premlčacej lehoty a z tohto dôvodu namietal nesprávnosť napadnutého rozsudku.

13. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 M Cdo 13/2010 zo dňa 20. marca 2012: „Ak podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody je nesprávny úradný postup, potom pre začiatok plynutia trojročnej subjektívnej premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 22 ods. 1 vety prvej zákona č. 58/1969 Zb. je rozhodujúci okamih, kedy sa poškodený dozvedel o škode, v takom prípade na rozdiel od škody uplatňovanej vydaním nezákonného rozhodnutia, pre plynutie premlčacej doby nemá právny význam zrušenie rozhodnutia, ktorému prípadne aj predchádzal nesprávny úradný postup, ani deň jeho doručenia (oznámenia) poškodenému. Predpoklad hypotézy právnej normy § 22 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. (pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby práva na náhradu škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu) sa totiž nespája s vedomosťou poškodeného o tom, kto za škodu zodpovedá, ale ani s jeho vedomosťou o tom, či a prípadne kedy nesprávnosť úradného postupu bola vyslovená (konštatovaná) príslušným orgánom; teda nevyžaduje sa, aby poškodený mal vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá - v zmysle zákona č. 58/1969 Zb., za škodu je zodpovedný vždy štát (§ 18 a § 25 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb.). Jediným predpokladom začiatku plynutia premlčacej doby je okamih, kedy sa poškodený dozvedel o škode. Poškodený sa dozvie o škode vtedy, ak sú mu známe skutkové okolnosti, z ktorých možno zistiť vznik škody (v predpokladanej výške) zakladajúcej jej uplatnenie v

zmysle zákona č. 58/1969 Zb., preto nie je určujúce, či napríklad (ne)správnosť úradného postupu bola v inom konaní zisťovaná, prípadne vzniknuté následky mohli byť v takom konaní reparovateľné a či výsledky takéhoto konania (jeho právne závery) boli poškodenému známe; v uvedenom okamihu teda nemusí byť daná (napr. z rozhodnutia súdu vyplývajúca) nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednosti povinného subjektu.“ Napriek skutočnosti, že vyššie uvedené rozhodnutie sa zaoberalo výkladom ustanovenia § 22 ods. 1 veta prvá zákona č. 58/1969 Zb., odvolací súd poukazuje na totožné znenie predmetného ustanovenia a ustanovenia § 19 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z., v dôsledku čoho je možné vyššie uvedený právny záver Najvyššieho súdu SR aplikovať aj na prejednávaný prípad.

14. Vzhľadom na to, že predmetom konania je náhrada škody za nesprávny úradný postup PPA, a žalovaný v konaní vzniesol námietku premĺčania žalobcom uplatneného nároku, konajúci súd postupoval správne, keď primárne skúmal, kedy sa žalobca o škode dozvedel. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne ustálil začiatok plynutia subjektívnej premĺčacej doby a s tým spojenú nemožnosť vyhovieť žalobe z dôvodu premĺčania uplatneného nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Subjektívna trojročná premĺčacia doba v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. začína plynúť od momentu, kedy sa poškodený dozvedel o škode, teda kedy zistil skutkové okolnosti, z ktorých možno dôvodiť vznik škody a orientačne, približne aj jej rozsah tak, aby bolo možné aspoň približne určiť výšku škody v peniazoch. Odvolací súd považuje za správny právny názor súdu prvej inštancie, že žalobca sa o škode dozvedel dňa 09.08.2011, pretože v tento deň mu bolo doručené rozhodnutie číslo 01585/1/P zo dňa 01.07.2011, ktorým PPA neschválila jeho žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku a zároveň zrušila rozhodnutie číslo 01585 zo dňa 07.06.2010 o schválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok. Ako konštatoval súd prvej inštancie, takýto záver podporuje i tvrdenie predsedu predstavenstva žalobcu uvedené v rámci jeho výsluchu, že musel odpredať pôdu, aby mohli byť pracovníci stavby vyplatení. Z uvedeného vyplýva, že tento postup bol nútený zvoliť po doručení zamietajúceho rozhodnutia PPA. Nemožno sa preto stotožniť s tvrdením žalobcu, že o škode sa dozvedel až keď ostala PPA nečinná. Konajúci súd v tomto smere správne poukázal na skutočnosť, že nečinnosť PPA je len subjektívne vnímaná žalobcom, keďže súdu nebolo predložené žiadne rozhodnutie oprávneného orgánu konštatujúce nečinnosť PPA.

15. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že v konaní o preskúmaní rozhodnutia o schválení žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku podľa § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z., rozhodnutím číslo 01585/1/P zo dňa 01.07.2011, bolo pôvodné rozhodnutie zrušené a žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku neschválená z dôvodu nesplnenia kritéria spôsobilosti zo strany žiadateľa. V poučení pritom PPA uviedla, že rozhodnutie je v zmysle § 37 ods. 10 zákona č. 528/2008 Z. z. konečné. Oprávnenie preskúmať rozhodnutie o schválení žiadosti alebo rozhodnutie o neschválení žiadosti zákon č. 528/2008 Z. z. zveruje výlučne štatutárnemu orgánu PPA, t.j. generálnemu riaditeľovi. Súd dôvodne konštatoval, že Ministerstvo síce v liste sp. zn. 3041/2011-KM zo 06.02.2012 dalo PPA podnet na opätovné posúdenie splnenia podmienok poskytnutia podpory, ale štatutárny orgán PPA tomuto podnetu vyhovieť nemusí (zákon používa slovo „môže“). V liste „stanovisko k dodatočne doloženým dokladom k projektu 31TZV/1001585“ zo dňa 05.03.2012 konštatuje zamestnanec PPA podiel ročných tržieb/príjmov z poľnohospodárskej prvovýroby za posledné účtovné obdobie pred podaním žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku na celkových tržbách / príjmoch vo výške 31,30 %. Týmto sa ale konanie o preskúmanie nezačalo, keďže ustanovenie § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z.z. túto kompetenciu zveruje výlučne štatutárnemu orgánu PPA.

16. Odvolací súd potom zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalobca majúci vedomosť o tom, že rozhodnutie číslo 01585/1/P zo dňa 01.07.2011 o neschválení žiadosti, je konečné, nemohol mať legitímne očakávanie opätovného preskúmania jeho žiadosti, a preto nemožno viazať začiatok subjektívnej premĺčacej lehoty na žalobcom domnelú nečinnosť PPA. Súd prvej inštancie správne ustálil, že ak sa žalobca dozvedel o škode v auguste 2011 a nárok uplatnil žalobou až 24.03.2015, je aj po zohľadnení lehoty predbežného prerokovania nároku, kedy lehota neplynie, tento nárok celkom zjavne premĺčaný a žalovaným vznesená námietka premĺčania je dôvodná, v dôsledku čoho súd žalobu zamietol. S ohľadom na vyššie uvedené, námietky žalobcu vo vzťahu k začiatku plynutia subjektívnej premĺčacej doby nároku na náhradu škody, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné.

17. Odvolací súd preto vyhodnotil odvoláciu argumentáciu žalobcu ako právne irelevantnú, kedy ani jeden zo žalobcom uvádzaných odvolacích dôvodov nebol naplnený. V konaní nedošlo k žiadnym

vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa všetky kritériá, ktoré na odôvodnenie súdneho rozhodnutia kladie ustanovenie § 220 ods. 2 CSP.

18. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalobcu odvolací súd tiež pripomína, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 97/97).

19. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

20. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 27Cb/73/2015 zo dňa 14. decembra 2020 v zmysle § 387 ods. 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).